

Kniha Daniel — číslo sto třicet tři

Odhalení prorocké tapiserie: Pohledy na dobu zapečetování 144 000

Jeff Pippenger

2024-03-13

Všichni proroci jsou zajedno a všichni vydávají svědectví spíše o konci světa než o dnech, v nichž žili. Jejich svědectví má být uplatněno v prorockém období času zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc, neboť právě tam se uskutečňuje účinek každého vidění. Izajášovi bylo v šesté kapitole ve vidění dovoleno nahlédnout do Nejsvětější svatyně během období času zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc, kde spatřil Boží slávu. Víme, že to bylo po 11. září 2001, neboť ve třetím verši slyšel anděly, jak dosvědčují, že země tehdy byla plná Jeho slávy.

„Když se Bůh chystal poslat Izajáše s poselstvím ke svému lidu, nejprve dovolil prorokovi, aby ve vidění nahlédl do svatyně svatých ve svatyni. Náhle se zdálo, že brána a vnitřní opona chrámu byly pozdviženy či otaženy, a bylo mu dovoleno pohlédnout dovnitř, do svatyně svatých, kam nesměly vstoupit ani nohy proroka. Tu se před ním objevilo vidění Hospodina, sedícího na trůnu vysokém a vyvýšeném, zatímco lem Jeho slávy naplňoval chrám. Kolem trůnu stáli serafové jako stráž kolem velikého Krále a odráželi slávu, která je obklopovala. Když jejich písně chvály zaznívaly v hlubokých tónech uctívání, zachvívaly se pilíře brány, jako by jimi otřásalo zemětřesení. Tito andělé rty neposkvřenými hříchem vylévali chválu Bohu. ‚Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů,‘ volali; ‚celá země je plná Jeho slávy.‘ [Viz Izajáš 6,1–8.]“

„Serafové kolem trůnu jsou při pohledu na Boží slávu natolik naplnění posvátnou bázní, že ani na okamžik nehledí na sebe se zalíbením. Jejich chvála patří Hospodinu zástupů. Když hledí do budoucnosti, kdy celá země bude naplněna Jeho slávou, vítězný zpěv se rozléhá od jednoho k druhému v líbezném chorálu: ‚Svatý, svatý, svatý jest Hospodin zástupů.‘ Jsou zcela spokojeni s tím, že oslavují Boha; když přebývají v Jeho přítomnosti pod úsměvem Jeho přízně, netouží po ničem více. V nesení Jeho obrazu, v konání Jeho vůle, v uctívání Jej dosahuje jejich nejvyšší ctižádost svého naplnění.“ Gospel Workers, 21.

V souladu s Izajášem bylo i proroku Ezechielovi dovoleno nahlédnout do Nejsvětější svatyně. Ezechiellovo vidění začalo v první kapitole, prvním verši.

I stalo se ve třicátém roce, ve čtvrtém měsíci, pátého dne toho měsíce, když jsem byl mezi zajatci u řeky Kebar, že se otevřela nebesa a spatřil jsem Boží vidění. Ezechiel 1,1.

Jeho vidění pokračuje po celé kapitoly a je pokračováním téhož vidění v osmé a deváté kapitole, které označuje zapečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc. Víme to z jeho pečlivého svědectví.

I stalo se v šestém roce, v šestém měsíci, pátého dne toho měsíce, když jsem seděl ve svém domě a starší judští seděli přede mnou, že tam na mne spočinula ruka Panovníka Hospodina. I hleděl jsem, a hle, podoba jako zjev ohně: od podoby jeho beder dolů oheň, a od jeho beder vzhůru jako zjev jasu, jako barva jantaru. A vztáhl cosi jako ruku a uchopil mne za kadeř mých

vlasů; a duch mne pozdvihl mezi zemi a nebesa a přenesl mne v Božích viděních do Jeruzaléma, ke vchodu vnitřní brány obrácené k severu, kde bylo sídlo obrazu žárlivosti, který popuzuje k žárlivosti. A hle, byla tam sláva Boha Izraele podle vidění, které jsem spatřil na pláni. Ezechiel 8:1–4.

Vidění osmé a deváté kapitoly, které označuje dvě třídy utvářené během zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc, bylo „podle vidění, které“ Ezechiel viděl „na rovině“. Vidění, které viděl na rovině, je určeno ve třetí kapitole.

I byla tam nade mnou ruka Hospodinova; a řekl mi: Vstaň, vyjdi do roviny, a tam budu s tebou mluvit. I vstal jsem a vyšel do roviny; a aj, stála tam sláva Hospodinova, jako sláva, kterou jsem viděl u řeky Kebar; i padl jsem na svou tvář. Ezechiel 3,22.23.

Ezechielovo vidění „roviny“ bylo jako „sláva, kterou“ Ezechiel „viděl u řeky Kebar“, a to bylo vidění z první kapitoly, prvního verše. Vidění o zapečetování v deváté kapitole a vidění „roviny“ byla jednoduše pokračováním vidění u řeky Kebar. Bylo to vidění Boží slávy v Nejsvětější svatyni během zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc, právě tak jako Izajášovo vidění. Izajášovo vidění ztotožňovalo Boží dílo povolávání poslů v době zapečetování a ve druhé a třetí kapitole Ezechiel toto samotné dílo určuje s větší podrobností než Izajáš, neboť znázorňuje posla, který má nést poselství laodicejskému adventismu, a aby porozuměl poselství, které má nést vzpurnému lidu, jenž je můj, je Ezechielu přikázáno sníst malou knihu, která byla v ruce anděla, když sestoupil 11. září 2001.

I řekl mi: Synu člověčí, sněz, co nalezneš; sněz tento svitek a jdi, mluv k domu Izraele. Otevřel jsem tedy svá ústa a on mi dal sníst ten svitek. A řekl mi: Synu člověčí, dej svému břichu jíst a naplň svá střeva tímto svitkem, který ti dávám. I snědl jsem jej, a v mých ústech byl sladký jako med. A řekl mi: Synu člověčí, jdi, odeber se k domu Izraele a mluv k nim mými slovy. Neboť nejsi poslán k lidu nesrozumitelné řeči a těžkého jazyka, nýbrž k domu Izraele; ne k mnohým národům nesrozumitelné řeči a těžkého jazyka, jejichž slovům bys nemohl rozumět. Jistě, kdybych tě byl poslal k nim, byli by tě uposlechli. Ale dům Izraele tě neuposlechne, neboť nechťejí uposlechnout mne; neboť celý dům Izraele je tvrdočelý a zatvrzelého srdce. Hle, učinil jsem tvou tvář pevnou proti jejich tvářím a tvé čelo pevným proti jejich čelům. Jako diamant, tvrdší než pazourek, jsem učinil tvé čelo: neboj se jich a neděs se jejich pohledů, ačkoli jsou domem vzpurným. Ezechiel 3,1–9.

Pohan v Biblii je cizinec a cizinec mluví cizí řečí. Ezechiel byl poslán k domu novodobého Izraele, jímž je v době pečetění laodicejská církev adventistů sedmého dne, která je můj. Poselství v době pečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc je určeno Boží církvi, která je souzena nejprve, a potom, při brzy přicházejícím nedělním zákonu, druhý hlas ze Zjevení osmnácté kapitoly povolává Boží pohanské stádo ven z Babylóna. Když Izajáš v šesté kapitole představuje ty, kdo přijímají povolání být posláni k odbojnému domu s laodicejským poselstvím, je předem varován, že jsou to lidé, kteří vidouce nevnímají a slyšíce nechápou. Izajáš zaznamenává právě tu vlastnost, kterou Ježíš citoval z Izajáše, šesté kapitoly, když tutéž vlastnost přisoudil hašteřivým Židům, kteří byli v dějinách Krista můj.

Ve dvanácté kapitole Ezechiel rovněž užívá zcela tutéž terminologii, a tím dvanáctou kapitolu výslovně zasazuje do doby zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc.

I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: Synu člověči, bydlíš uprostřed domu vzpurného, kteří mají oči, aby viděli, a nevidí; mají uši, aby slyšeli, a neslyší, neboť jsou domem vzpurným. Ezechiel 12,1.2.

Dvanáctá kapitola Ezechiela určuje dobu zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc a tím zároveň oslovuje padělané poselství pozdního deště, které předkládají opilci Efraimovi, kteří vládou lidu Jeruzaléma, opilci, kteří nemohou číst zapečetěnou knihu. Jejich padělané poselství pozdního deště je založeno na tom, že prorocká vidění Božího slova kladou daleko do budoucnosti.

Ve verších tři až patnáct je Ezechielovi uloženo, aby znázornil odchod Božího lidu do babylónského zajetí. Babylónské zajetí představuje brzy přicházející nedělní zákon a poté ve verších šestnáct až dvacet označuje hlad, který doprovází zničení měst začínající v hodině velikého zemětřesení, jímž je onen brzy přicházející nedělní zákon. Výhody života na venkově v době této krize jsou zde takto představeny a potom ve verších dvacet jedna až dvacet osm máme pasáž, která byla v milleritských dějinách rozpoznána jako přítomná pravda. Tato pasáž je v knize Velké drama věků v popisu milleritských dějin citována doslova.

I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: Synu člověka, co je to za přísloví, které máte v zemi izraelské a jež praví: Dny se prodlužují a každé vidění selhává? Proto jim řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Učiním konec tomuto přísloví a nebudou je již užívat jako přísloví v Izraeli; nýbrž jim řekni: Dny jsou blízko i naplnění každého vidění. Neboť již nebude žádné marné vidění ani lichotivé věštění uprostřed domu izraelského. Neboť já jsem Hospodin: promluvím, a slovo, které promluvím, se stane; již nebude odkládáno. Neboť za vašich dnů, dome vzpurný, promluvím slovo a vykonám je, praví Panovník Hospodin. I stalo se ke mně slovo Hospodinovo znovu: Synu člověka, hle, dům izraelský říká: Vidění, které on vídá, je určeno pro mnohé dny, které teprve přijdou, a prorokuje o časech dalekých. Proto jim řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Žádné z mých slov již nebude déle odkládáno, ale slovo, které jsem promluvil, se stane, praví Panovník Hospodin. Ezechiel 12:21–28.

Padělané poselství pozdního deště, které je předkládáno v době zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc, tvrdí: „Dny se prodlužují a každé vidění selhává.“ Cožpak nakonec poslové, představovaní Mojžíšem, Eliášem, Ezechielem, Izajášem a Janem, neselhali ve své předpovědi 18. července 2020? Poselstvím laodicejského adventisty je v té době: „Vidění, které vidí, je pro mnohé budoucí dny a prorokuje o časech dalekých.“ V těchto dějinách se nejen každé vidění naplní, ale posel má ztracenému domu moderního Izraele říci: „Tak praví Panovník Hospodin,“ „způsobím“, aby padělané „příslloví“ laodicejského adventismu „přestalo“. Řekni jim: „Dny jsou blízko i naplnění každého vidění.“ „Žádné z mých slov již nebude déle odkládáno, ale slovo, které jsem promluvil, se stane, praví Panovník Hospodin.“

Laodicejské poselství vyžaduje, aby toto poselství ukazovalo, že se přiblížily dny, kdy se má naplnit účinek každého vidění, a těmito dny jsou dny zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc. Podstatným bodem, který by v daném úseku neměl být přehlédnut, je to, že Bůh přímo prohlašuje,

že ve „dnech“, které představují období času zapečetování, způsobí, aby ustalo laodicejské adventistické „marné vidění“, jejich „lichotivé věštění“ a jejich padělané „příslloví“. Bůh způsobuje, aby jejich padělané poselství pozdního deště ustalo ještě před brzy přicházejícím nedělním zákonem, neboť je působí ustát ve dnech, o nichž mluví. Způsobuje, aby ustalo, tím, že potvrzuje pravé poselství pozdního deště, právě když pozvedá ty, kteří jsou vyvoleni, aby byli praporem při brzy přicházejícím nedělním zákoně. Tito vyvolení jsou zapečetěni před „zemětřesením“.

Druhým způsobem, jímž působí, aby marné přísloví padělaného poselství pozdního deště ustalo, je příchod neočekávaných a stupňujících se Božích soudů, které přicházejí jako zdrcující překvapení na děti temnoty, avšak jsou součástí samotného poselství, jež budou děti světla předpovídat. Dějiny, do nichž nyní vstupujeme, mají být brzy postaveny tváří v tvář Božím soudům. Tyto soudy jsou v Božím slově opakovaně znázorněny a období pečetění, které započalo 11. září 2001, je místem, k němuž musí dospět každé vidění, včetně vidění Božích soudů, neboť jeho Slovo nikdy neselhává.

V předchozích článcích jsme ukázali, že první tři kapitoly knihy Daniel představují poselství tři andělů ze čtrnácté kapitoly Zjevení. Druhá kapitola je poselstvím druhého anděla, a je tedy znázorněním druhé zkoušky v době zapečetování. První zkouškou byla první kapitola a spočívala v otázce stravy, totiž zda si člověk zvolí nebeský pokrm, nebo pokrm Babylóna. Druhá kapitola byla představena skrytou pravdou v Nebúkadnesarově snu o soše zvířat, která jsou královstvími.

Druhá kapitola knihy Daniel představuje zkoušku obrazu šelmy během zapečetování sto čtyřiačtyřiceti tisíc a obsahuje porozumění, které je skryté, neboť Nebúkadnesar si nedokázal ten sen připomenout. Představuje skrytou pravdu, jež je odpečetována v dějinách sto čtyřiačtyřiceti tisíc, a skrytou pravdu týkající se království biblického proroctví, znázorněných v tom obrazu. Představovala zkoušku života a smrti pro Daniela a tři mládence, a také pro chaldejské mudrce, kteří jedli z babylónské stravy.

Ellen Whiteové bylo ukázáno, že obraz šelmy bude zhotoven „před uzavřením doby milosti, neboť je to velká zkouška pro Boží lid, podle níž bude rozhodnut jeho věčný úděl.“ Skrytý sen Nebúkadnesarův představuje tuto zkoušku. Skrytou pravdou obrazu, která byla zjevena v těchto dnech, kdy se účinek žádného vidění již neprodlužuje, je, že Ježíš jako Alfa i Omega v prvním i posledním odkazu na království biblického proroctví označil, že osmá šelma je z těch sedmi.

Osmá šelma ze sedmnácté kapitoly Zjevení, která je z těch sedmi, je papežská moc, jež byla navracena na trůn země, a hlubší skryté tajemství, které bylo zjeveno, spočívá v tom, že jak Spojené státy v tomto národě vytvářejí obraz šelmy, budou také představovat fenomén osmé, která je z těch sedmi. Šestý prezident od doby konce v roce 1989, jenž je bohatým prezidentem, který pobouřil celé království draka, utrpěl v roce 2020 smrtelnou politickou ránu z rukou progresivních, woke, liberálních globalistů, když byl republikánský roh zavražděn v ulicích ateistickou šelmou z jedenácté kapitoly Zjevení.

Současně utrpělo hnutí třetího anděla dne 18. července 2020 smrtelnou ránu z rukou ateistické šelmy ze zjevení 11. kapitoly. Toto hnutí se skládalo z laodicejských adventistů sedmého dne a v

roce 2023 bylo vzbuzeno jako filadelfské hnutí třetího anděla. Oba rohy byly usmrceny v roce 2020 a oba rohy povstávají po třech a půl symbolických dnech. Utvoření politického obrazu šelmy spočívá ve spojení církve a státu ve Spojených státech a šelma, jejíž obraz v posledních dnech vytvářejí, je osmá šelma, která jest z těch sedmi. Když bude ve Spojených státech utvořena šelma obrazu, bude mít právě onen prorocký atribut osmé šelmy Říma.

Když se zkouška obrazu šelmy naplní na pravém protestantském rohu, ti, kdo rozpoznají prorocké pravdy spojené s utvořením obrazu šelmy v obou rozích zemské šelmy, budou pro věčnost zapečetěni obrazem Krista. Ty pošetilé panny, které přijaly marné a lichotivé vidění, budou mít pro věčnost utvořen obraz šelmy.

„Právě to spatřil prorok Ezechiel, když se před jeho užaslým zrakem zjevily symboly, které odhalovaly Moc vládnoucí nad záležitostmi pozemských vládců. Kola protínající jedno druhé byla uváděna v pohyb čtyřmi živými bytostmi. Vysoko nade vším tím ,byla podoba trůnu, vzhledem jako safír; a nad podobou trůnu seděla podoba, která vypadala jako lidská postava.“ Ezechiel 1,26, RSV.

„Kola, tak složitá, že se na první pohled zdála být ve zmatku, se pohybovala v dokonalém souladu. Nebeské bytosti tato kola uváděly do pohybu. Složitá hra lidských událostí je pod božskou kontrolou. Uprostřed sváru a vřavy národů Ten, který trůní nad cheruby, stále řídí záležitosti této země. Každému národu i jednotlivci Bůh určil místo ve svém velikém plánu. Dnes lidé i národy svou vlastní volbou rozhodují o svém osudu a Bůh vše řídí tak, aby se naplnily jeho záměry.

„Prorocství, která velké JÁ JSEM dalo ve svém Slově, nám ukazují, kde se nacházíme v běhu věků. Vše, co prorocství předpovědělo až do přítomné doby, bylo zaznamenáno na stránkách dějin, a vše, co má teprve přijít, se naplní ve svém pořádku.

„Znamení doby prohlašují, že stojíme na prahu velikých a slavnostních událostí. Všechno v našem světě je ve zmatku. Spasitel předpověděl události, které mají předcházet Jeho příchodu: ,Uslyšíte o válkách a zvěstech o válkách.... Povstane národ proti národu a království proti království; bude hlad, mor a zemětřesení na různých místech.“ Matouš 24,6.7. Vládcí a státníci rozpoznávají, že se má brzy odehrát něco velikého a rozhodujícího — že svět stojí na pokraji ohromující krize.“

„Bible, a jediné Bible, podává správný pohled na události, které již vrhají své stíny před sebou a jejichž blížící se způsobuje, že se země třese a lidská srdce ochabují strachem. ,Hle, Hospodin zpusť zemi a obrátí ji v poušť, převrátí její povrch a rozptýlí její obyvatele.“ ,Neboť přestoupili zákony, porušili ustanovení, zrušili věčnou smlouvu. Proto zlořečení pohlcuje zemi a její obyvatele nesou trest za svou vinu.“ Izajáš 24,1.5.6, RSV.

„Ach! Neboť onen den je veliký, není mu podobného; je to čas Jákobova soužení, avšak bude z něho vysvobozen.“ Jeremiáš 30,7.

„Protože jsi Hospodina, jenž je mým útočištěm, totiž Nejvyššího, učinil svým příbytkem, nepotká tě nic zlého a žádná rána se nepřiblíží k tvému obydlí.“ Žalm 91,9.10.

„Bůh svou církev nezklame v hodině jejího největšího nebezpečí. Zaslíbil vysvobození. Zásady Jeho království budou ctěny všemi pod sluncem.“ *Historical Sketches*, 277–279.

„Složitá hra lidských událostí“ je to, co bylo znázorněno koly protínajícími kola v Ezechiellově vidění Nejsvětější svatyně během doby zapečetování. Tyto události jsou pod božskou kontrolou, neboť tyto události jsou naplněním všech vidění Slova Božího, která nacházejí svůj konečný a dokonalý účinek v době zapečetování. Existuje „zvuk“, který označuje „ohromující krizi“, jejíž uskutečnění je „svět na pokraji“ poznat. Tento „zvuk“ způsobuje, že „země se chvěje a lidská srdce ochabují strachem“. Jak chvění země, tak i to, že lidská srdce ochabují strachem, jsou symboly zvuku sedmého a posledního Polnice, která je třetím běda.

Rozhněvání národů islámem třetího běda je jako žena v porodních bolestech, a tak představuje narůstající, stupňující se krizi. Tato stupňující se krize začala 11. září 2001; a 7. října 2023 přišla další krajní porodní bolest, a protože Boží slovo nikdy neselhává, další porodní bolest přichází velmi brzy a bude ještě ničivější. Žijete ještě stále ve městě?

V této studii budeme pokračovat v příštím článku.

„Prorokovi se kolo uprostřed kola, zjev živých bytostí s nimi spojených, to vše jevílo složité a nevysvětlitelné. Avšak mezi koly je vidět ruka Nekonečné Moudrosti a výsledkem jejího působení je dokonalý řád. Každé kolo, řízené rukou Boží, působí v dokonalém souladu s každým jiným kolem. Bylo mi ukázáno, že lidské nástroje jsou náchylné usilovat o příliš velkou moc a pokoušet se řídit dílo samy. Ve svých metodách a plánech až příliš opomíjejí Pána Boha, Mocného Činitele, a nesvěřují Mu vše, co se týká postupu díla. Nikdo by se ani na okamžik neměl domnívat, že je schopen spravovat ty věci, které náležejí velikému JSEM. Bůh ve své prozřetelnosti připravuje cestu, aby dílo mohlo být vykonáno lidskými činiteli. Ať tedy každý člověk stojí na svém místě povinnosti, aby pro tento čas vykonal svůj díl a věděl, že jeho Učitelem je Bůh.“ *Testimonies*, svazek 9, 259.